

# Ma- ilma sündused

enne ja pärast Kristust.

## 1. Lomifest.

Kui sured on sinno teud, Jehowa!  
sa olled neid kõik targaste teinud:  
ma on sinno pärrandusi täis. Laul.  
104, 24.

Moses, Israeli-rahwa auväärt kässo-  
andja, annab ommas esimeses ramatus ka  
ma-ilma lomifest, temma lodusist ja lomadest  
mõnda teadust. Kõik mis on, on Jum-  
malast. „Algmifest lõi Jummal taewa ja  
ma.“ Agga taewas ja ma ei olnud essi-  
otsast kõhhe nenda, kulda tedda nüüd näme  
ollewad. Ma olli algmises kolle ja tühhi,  
weel ilma rohho ja pudeta, ilma ellajate ja  
innimesteta. Aega möda sai uus ma sed-  
da modi ja illo, mis nüüd temmast immes-  
telleme ja armastame. Moses nimmetab  
sedda kye päwa tööks, nenda:

Esimesel päwal lastis Jummal pil-  
gast pimmedat kadduda, ja teggi walget.  
Jummal ütles: sago pääw! ja pääw sai.

Teisel päwal lahutas temma sedda  
wett, mis tule ellewel äilus, sest, mis ma  
peal, nenda et taewa allust ja pilwi nähti.

Kolmandamal päwal foggus wessi ma  
peal loikudese, ning sündisid sedda wisi mer-  
red, järwed ja jõed. Selle läbbi sai muist  
maad kuiwaks maaks, kellest rohto, wõsso  
ja puud kaswis, mis eddespidi iggaüks  
ommast seemnest piddid kassuma ja kestma.

Neljandamal päwal nähti ma peal  
päifest, kuud ja tähti, aegade, päiwe ja  
aastade määruid. Päike piddi päwa, ja  
ku õ-aiawalget andma.

Wiendamal päwal sündisid ellusad lo-  
mad, mis merres ja taewa all ellawad, kal-  
lad ja linnud.

Kuendamal päwal lodi ma-ellajad, ni  
hästi neljajalgsed kui romajad. Agga kõige  
wimaks lõi Jummal innimest, kedda tem-  
ma wallitsejaks olli seadnud üle kõige ma,